

Я вижу — викають, звяртають шатки гор! (21.
Стрелцямъ тѣ собарямъ! Оце идатъ!
Изкъртиха ограда — и ето,
по стѣнахъ го извердатъ бере!
И господаря тѣй не чествуватъ.

Федоръ

Да не забравимъ, гуря, обещаното!
Ирина, ако работата гладко
не тръгне — ще помагамъ! ^{Ваш, отци,} ^{Вашъ азъ,} ^{но}
^{наб — много, вам се аз издвигамъ.}
~~отъци, пакъ и много се подвизамъ.~~

(Бързо се връща на изтото си.)

Вижителъ — отваря вратата
Князь

Иванъ Петровичъ!

(Влизатъ Шуйскитъ; следъ тяхъ
Мстиславски, Шаховской и други.)

Клешикинъ — тихо на Турекина
както гледа Шуйскитъ.

Я вижу, какъ вървяхъ!

Вори шабата си тѣ не навърдатъ!

Кн. Иванъ Петровичъ — като коитише

Царю велики — заповѣда ти,
и ето ти предъ тебе ~~на коитише~~ ^{коленити!}

Федоръ

Стани, Иванъ Петровичъ! Не примира